

[Arne Bjerregaard]

giver frihed til også på dette område selv at kunne tage vare på børnene.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Det er en enkelt kommentar, som fru Aase Olesen havde til mine bemærkninger, som kalder mig herop, for det kom næsten til at lyde, som om fru Aase Olesen ikke mente, at f.eks. arbejdsministeren har erfaring med at være småbørnsforælder. Jeg tror sådan set, at jeg har en nyligere erfaring end fru Aase Olesen, og jeg har så været så heldig, at jeg har været i en ansættelsessituation, hvor jeg i modsætning til min kone havde mulighed for at være den, der passede barnet, når det var sygt. Så jeg kender udmærket behovet for kontinuitet, jeg kender udmærket behovet for at holde på panden og vugge i armene. Når jeg taler om utraditionelle ordninger, er der derfor ingen grund til at foregøgle, at det skal være utraditionelle ordninger, der ikke giver den kontinuitet. Fru Aase Olesen nævnte én ordning, der kunne give kontinuitet; jeg tror, man kan finde andre utraditionelle ordninger, der giver den kontinuitet, og det har jeg lyst til at sige i denne sammenhæng.

Jeg er fuldkommen enig i det synspunkt, at der er behov for kontinuitet, når man skal passe de små børn. Der kunne også være muligheder i forbindelse med institutioner og på anden vis, så det tror jeg godt man i forbindelse med de utraditionelle ordninger kan nå frem til.

Aase Olesen (RV):

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg har sagt, der har givet anledning til arbejdsministerens indledende bemærkninger, men det må jeg så læse i referatet. Det var ikke på nogen måde personligt ment.

Men må jeg sige til ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Andersen, som siger, at socialdemokratiets finanslovsafstemninger plejer at hænge sammen, at det er jo rigtigt nok, hvis man ser det totalt, men det kan man jo meget nemt få det til, det kender vi alle sammen. Vi kan alle sammen fremsætte forslag, som ikke har en skygge af chance for at blive vedtaget. Jeg kan finansiere al den dejlige socialpolitik, jeg vil, ved at foreslå store besparelser i forsvarsforliget, som socialdemokraterne har indgået med regeringen.

Det kan jeg da sagtens, men det anser jeg altså ikke for hæderlig snak, havde jeg nær sagt, fordi der er så stort et flertal herinde for at give alle de mange milliarder ud til forsvar. Det er ikke det, vi snakker om. Da vi i sin tid fremsatte forslag om forlængelse af barselorloven, var der et finansieringsforslag med, som de partier, der stemte for sagen, var enige i at bakke op, og det er det, det handler om i politik.

Hvis et flertal herinde skal gå ind for dette forslag under en eller anden form og i en eller anden grad, må vi også være enige om finansieringen. Ellers kan en finansminister og en regering med rette – og det er uanset, om det er en socialdemokratisk regering eller det er en borgerlig regering – bebrejde os, at vi laver rod i sagerne, og vi skal som bekendt have tingene til at hænge sammen. Det er altså ikke en eller anden flot besparelse, som man er helt sikker på at resten vil stemme imod, vi er ude efter. Vi skal finansiere dette her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kommunaludvalget har afgivet tillægsbetænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Rammer for grundskyldpromiller m.v.). (Lovforslag nr. L 250).

Kommunaludvalget har endvidere afgivet tillægsbetænkning over: